

Sygn. akt VIII C 364/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Justyna Stelmach

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2020 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

przeciwko A. C.

o zapłatę 9.561,09 zł

- 1) umarza postępowanie w zakresie żądania zasądzenia kwoty 400 (czterysta) złotych;
- 2) oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- 3) zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz A. C. kwotę 1.817 (tysiąc osiemset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt VIII C 364/20

UZASADNIENIE co do pkt 1 i 2 wyroku

W dniu 25 listopada 2019 roku powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wytoczyła przeciwko pozwanej A. C. powództwo o zasądzenie kwoty 9.561,09 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości maksymalnych odsetek za opóźnienie od dnia 13 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty oraz wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że przedmiotowa wierzytelność wynika z umowy ramowej pożyczki zawartej przez pozwaną z (...) Sp. z o.o. Pozwana w dniu 3 kwietnia 2019 roku przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość na podstawie ramowej umowy pożyczki, zawarła w dniu 3 kwietnia 2019 roku umowę pożyczki nr (...). Po dokonaniu weryfikacji pozwana otrzymała kwotę 7.000 zł. Pozwana kwotę udzielonej pożyczki wraz z prowizją w wysokości 3.274,71 zł zobowiązała się zwrócić w terminie do 3 listopada 2019 roku, któremu to obowiązкови uchybiła. Pierwotny wierzyciel zbył wierzytelność wobec pozwanej na rzecz powoda.

(pozew k. 3-4)

W dniu 23 stycznia 2020 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Powyższy nakaz pozwana, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, zaskarżyła sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwana zakwestionowała powództwo co do zasady i wysokości. Pozwana zakwestionowała wszelkie dokumenty przedłożone przez powoda, z uwagi na to, iż nie zostały poświadczone za zgodność z oryginałem albo stanowiły niepodpisane, ani przez nikogo nieautoryzowane wydruki komputerowe. Nadto pozwana podniosła zarzut braku legitymacji procesowej czynnej po stronie powoda wobec niewykazania, że skutecznie nabył wierzycelność dochodzoną niniejszym pozwem.

(nakaz zapłaty k. 42, sprzeciw k. 46-50)

W piśmie procesowym z dnia 2 lipca 2020 roku (data wpływu do Sądu) pełnomocnik powoda cofnął powództwo co do kwoty 400zł z tytułu prowizji bez zrzeczenia się roszczenia i podtrzymał stanowisko w sprawie w pozostałym zakresie. Pełnomocnik powoda wskazał, że na dochodzoną kwotę składają się 7.000 zł tytułem należności głównej wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych od dnia 4 listopada 2019 roku do dnia zapłaty, 1.861,09 zł tytułem prowizji wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych od dnia 4 listopada 2019 roku do dnia zapłaty oraz 188,38 zł tytułem odsetek kapitałowych wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Wskazał, iż pozwana dokonała jednej wpłaty w wysokości 825,24 zł, która została zaliczona w kwocie 717,27 zł na prowizję, a w kwocie 107,97 zł na odsetki kapitałowe. Pełnomocnik powoda wskazał, iż przedłożył komplet dokumentacji, który w pełni wykazuje legitymację procesową czynną, a także fakt zawarcie przez pozwaną z pierwotnym wierzycielem umowy pożyczki, warunków jej zawarcia, i udzielenia, zasady spłaty, wysokość oprocentowania i należnej opłaty.

(pismo procesowe k. 66-70)

W piśmie procesowym z dnia 7 lipca 2020 roku pełnomocnik pozwanej podtrzymał dotychczasowe stanowisko wyrażone w sprzeciwie..

(pismo procesowe k. 90-94)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. C. w dniu 11 października 2018 roku zawarła z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. ramową umowę pożyczki nr (...), na mocy której pozwana była uprawniona do wielokrotnego składania wniosków o pożyczkę oraz otrzymywania pożyczek w ramach aktualnie oferowanych przez pierwotnego wierzyciela.

Umowa, o której mowa wyżej, została zawarta w formie elektronicznej. Przed zawarciem umowy pozwana założyła konto internetowe za pośrednictwem serwisu internetowego. Po podaniu przez pożyczkobiorcę danych osobowych klient w celu dokonania weryfikacji wniosku dokonywał opłaty weryfikacyjnej. Po dokonaniu weryfikacji klienta przez pożyczkodawcę utworzone zostawało konto internetowe. Wpłaty dokonywane na podstawie umowy ramowej dokonywane były na wniosek pożyczkobiorcy składany za pośrednictwem serwisu internetowego lub aplikacji mobilnej. Udzielenie pożyczki było każdorazowo uzależnione od pozytywnego wyniku badania zdolności kredytowej pożyczkobiorcy. Uzgodnioną przez strony kwotę wypłaty pożyczkodawca wysyłał niezwłocznie na rachunek bankowy wskazany przez pożyczkobiorcę.

Na podstawie powyższej umowy dnia 3 kwietnia 2019 roku (...) Sp. z o.o. sporządził umowę pożyczki ratalnej nr (...), w treści której jako pożyczkobiorcę wskazał pozwaną A. C.. W warunkach pożyczki wskazano, że kwota wypłacona wynosi 7.000 zł, prowizja 2.978,36 zł, odsetki kapitałowe 10%, okres pożyczki 214 dni. Całkowita kwota do spłaty została określona na kwotę 10.274,71 zł.

W dniu 3 kwietnia 2019 roku powód przelał na rachunek pozwanej o nr 68 1750 (...) (...), kwotę 7.000 zł tytułem „wpłata od (...) Sp. z o.o. - MoneyMan”.

(umowa pożyczki z załącznikami k. 6-16, ramowa umowa pożyczki z załącznikami k.17-23, potwierdzenie przelewu k.24)

W dniu 7 października 2019 roku (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarł z powodem umowę o przelew wierzytelności wyszczególnionych w wykazie wierzytelności, będącym załącznikiem nr 1 do umowy. Zgodnie z wykazem wierzytelności do umowy sprzedaży wierzytelności, o której mowa wyżej, zobowiązanie pozwanej z tytułu umowy (...) wynosiło łącznie 9.710,41 zł (poz. 374 załącznika nr 1)

(kserokopia umowy przelewu wierzytelności k. 26-29v, kserokopia załącznika do umowy cesji k. 30-33)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie czynionych w niniejszej sprawie rozważań przypomnieć należy, iż w myśl art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Fakty, z których strona wywodzi skutki prawne to te elementy stanu faktycznego na jakich powód opiera swoje roszczenia albo na jakich pozwany zaprzecza roszczeniu powoda. Te fakty, aby były skuteczne muszą być przez strony udowodnione. Na gruncie niniejszej sprawy powód na poparcie swoich twierdzeń przedłożył do akt wydruki i kserokopie dokumentów (umowy ramowej pożyczki, umowy pożyczki ratalnej, umowy przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem nr 1). Dokumentem według kodeksu postępowania cywilnego jest dokument zawierający tekst umożliwiający ustalenie wystawcy tego dokumentu (art. 243¹ k.p.c.). W myśl powyższych uregulowań dokumentem jest każdy nośnik zawierający jakąś treść (informację). Dla istnienia dokumentu obojętne jest w jaki sposób ta treść (informacja) zostanie utrwalona. W odniesieniu do złożonych kserokopii dokumentów kluczowe znaczenie ma uregulowanie zawarte w art. 129 § 1 k.p.c. Przepis ten stanowi, że strona powołująca się w piśmie na dokument obowiązana jest na żądanie przeciwnika złożyć oryginał dokumentu w sądzie jeszcze przed rozprawą. Zaznaczyć należy, że dokumenty załączone do pozwu lub innego pisma procesowego w formie niepoświadczonych kserokopii wprawdzie nie stanowią dowodów z dokumentów, o których mowa w art. 244 k.p.c. i art. 245 k.p.c., ale nie są również pozbawione w ogóle mocy dowodowej, w rozumieniu art. 232 w zw. z art. 308 k.p.c. Art. 308 k.p.c. stanowi, że dowody z innych dokumentów niż wymienione w art. 243¹ k.p.c., w szczególności zawierające zapis obrazu, dźwięku albo obrazu i dźwięku, sąd przeprowadza stosując odpowiednio przepisy o dowodzie z oględzin oraz dowodzie z dokumentów. Z tego uregulowania wynika, że do kserokopii, którą należy uznać za inny dowód niż wymienione w art. 243¹ k.p.c., stosuje się uregulowania o przeprowadzaniu dokumentów w rozumieniu art. 243¹ k.p.c. Dopóki sąd lub strona przeciwna nie zakwestionuje złożonych przez drugą stronę kserokopii i nie zażąda złożenia oryginałów dokumentów, kserokopie stanowią środek dowodowy skutecznie potwierdzający prawdziwość twierdzeń strony o faktach dowodzonych przy pomocy tych kserokopii. Kserokopie te, jak każde inne dowody, podlegają ocenie sądu według wytycznych oceny dowodów zawartych w art. 233 k.p.c. Dopiero, jeżeli sąd zażąda przedstawienia oryginału dokumentu, strona składająca kserokopię obowiązana jest, zgodnie z art. 248 k.p.c., przedstawić oryginał dokumentu, którego kserokopię złożyła w sądzie. Obowiązek złożenia oryginału dokumentu powstaje dla strony powołującej się na dokument i składającej kserokopię tego dokumentu powstaje również wówczas gdy zgodnie z art. 129 § 1 k.p.c. strona przeciwna zażądała złożenia oryginału dokumentu (tak SN w wyroku z dnia 25.11.2015r. w sprawie sygn. akt IV CSK 52/15).

Na gruncie niniejszej sprawy pełnomocnik pozwanej zarówno w sprzeciwie jak i w piśmie procesowym z dnia 7 lipca 2020 roku wniósł o zobowiązanie powoda do złożenia oryginału umowy przelewu wierzytelności wraz z załącznikami do tej umowy, oryginału wniosku pozwanej o udzielenie pożyczki z dnia 3 kwietnia 2019 roku, oryginału umowy pożyczki nr (...) oraz umowy ramowej pożyczki. Wniosek taki należy potraktować, jako żądanie złożenia oryginału

dokumentu w trybie art. 129 § 1 k.p.c. Zdaniem Sądu nie jest w tym zakresie potrzebne zobowiązanie Sądu do złożenia oryginału dokumentu, skoro przepis wyraźnie stanowi, iż strona powołująca się w piśmie na dokument obowiązana jest na żądanie przeciwnika złożyć oryginał dokumentu w sądzie jeszcze przed rozprawą (art. 129 § 1 k.p.c.). Obowiązek ten uaktualnia się już na żądanie strony przeciwnej, zwłaszcza, iż strona powodowa była reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika. O ile, zatem nie można uznać, iż powód był obowiązany złożyć oryginał umowy pożyczki z dnia 3 kwietnia 2019 roku, oryginał umowy pożyczki nr (...) oraz umowy ramowej pożyczki, skoro były one zawarte przez internet, ale powód mógł i winien – na żądanie przeciwnika - złożyć oryginał umowy przelewu wierzytelności, na mocy której mógł nabyć przedmiotową wierzytelność lub jej odpis poświadczony za zgodność z oryginałem w trybie art. 129 § 2 k.p.c. Pozwana konsekwentnie kwestionowała legitymację procesową powoda, a także żądała złożenia oryginału umowy przelewu wierzytelności między powodem a pierwotnym wierzycielem.

W konsekwencji powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. nie wykazał, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do pozwanej A. C. wynikająca z zawartej przez nią z pierwotnym wierzycielem umowy pożyczki. Powód nie wykazał swej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie, albowiem nie przedłożył - pomimo żądania strony przeciwnej - oryginału bądź poświadczonego za zgodność z oryginałem odpisu umowy przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem, z których treści wynikałoby, że pozwana jest dłużnikiem powoda. Co oczywiste, nabycia wierzytelności dochodzonej przedmiotowym powództwem nie dowodzi złożony do akt wydruk korespondencji e-mail powoda zawiadamiającej o przelewie wierzytelności, która może zostać potraktowana, co najwyżej wyłącznie w kategoriach dokumentu prywatnego.

W przedmiotowej sprawie powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. nie wykazał, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do pozwanej A. C. wynikająca z zawartej przez nią z pierwotnym wierzycielem umowy pożyczki oraz nie wykazał swej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie.

Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód nie udowodnił, że pozwana ma obowiązek zapłaty na jego rzecz, jako cesjonariusza kwoty dochodzonej pozwem. W konsekwencji Sąd oddalił powództwo w całości jak w pkt 2 wyroku.

Uznając, że cofnięcie pozwu bez zrzeczenia się roszczenia przez powoda w zakresie kwoty 400 zł z tytułu prowizji nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. i art. 203 § 1 k.p.c., nadto, nastąpiło przed rozpoczęciem się rozprawy, Sąd umorzył postępowanie w sprawie, orzekając jak w pkt 1 sentencji wyroku.

Wyrok wydano na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 15zsz¹ pkt 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U.2020r., poz. 374 ze zmianami). Strony nie wyraziły sprzeciwu co do wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym.